

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUZĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința de cameră de consiliu de la 18 Ianuarie 2022

Completul compus din:

PREȘEDINTE ABX

Judecător CDZ

Grefier XY

Pe rol judecarea apelului având ca obiect cerere de valoare redusă formulat de **apelanta-pârâtă SC GH SRL**, cu sediul social în xxxxxxxx, împotriva sentinței civile nr. 640/18.02.2021 pronunțată de Judecătoria xxxxx în dosarul nr. 14029/200/2020, în contradictoriu cu **intimata-reclamantă SC IJ SRL**, cu sediul în xxxxxxxx cu sediul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură în xxxxxxxxxxxxxxxx.

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept au avut loc în ședința de cameră de consiliu din data de 21.12.2021, consemnările au fost făcute în încheierea de ședință de la acea dată, făcând parte integrantă din prezenta.

Instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 05.01.2022, 14.01.2022 și 18.01.2022.

După deliberare,

TRIBUNALUL:

Analizând actele și lucrările cauzei cu privire la incidentul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă valoarea obiectului unui contract de mandat remunerat este reprezentată de valoarea creanței în vederea recuperării căreia s-a încheiat contractul de mandat sau de valoarea remunerației mandatarului”,

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile legale de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de valoare redusă înregistrată pe rolul Judecătoriei Buzău la data de 13.11.2020 sub nr. 14029/200/2020, reclamanta SC IJ SRL a solicitat obligarea pârâtei SC GH SRL la plata sumei de 3.438,47 lei reprezentând onorariu datorat conform contractului de mandat nr. 68946/23.03.2016 și la plata penalităților de întârziere de 1% pe zi calculate conform art. 1 alin. 2 din Anexa 1, pagina 1 a contractului de mandat, respectiv prin raportare la valoarea obiectului contractului de mandat, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. 640/18.02.2021, Judecătoria Buzău a admis cererea, a obligat pârâta SC GH SRL la plata către reclamantă a sumei de 3438,47 lei, cu titlu de contravaloare onorariu conform contract de mandat, la plata daunelor moratorii în cuantum de 1% pe zi de întârziere, raportate la suma de 57789,47, calculate de la data scadenței și până la data plății integrale a sumei de 3438,47 lei și la plata sumei de 200 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

„În fapt, la data de 23.03.2016, între reclamantă, în calitate de mandatar, și pârâtă, în calitate de mandant, s-a încheiat un contract de mandat remunerat, având ca obiect desfășurarea de către reclamantă a activităților permise de lege și cuprinse în clauzele sale

contractuale, în vederea recuperării unor debite ale unor terți către pârâtă, inclusiv debitoarea SC MN SRL, în schimbul plății de către aceasta din urmă a unei remunerații în cuantum de 5%+TVA din valoarea debitului.

În raport de primul capăt de cerere, respectiv obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 3438,47 lei, cu titlu de contravaloare onorariu conform contract de mandat, instanța reține următoarele:

Din documentele depuse la dosarul cauzei rezultă că societatea reclamantă a inițiat anumite demersuri și a făcut anumite operațiuni în vederea recuperării debitului de la societatea SC MN, în acest sens existând la dosarul cauzei corespondența purtată între cele două părți (filele 36-44, 197-266).

Potrivit art. 1166 Cod civil, contractul este acordul de voințe dintre două sau mai multe persoane cu intenția de a constitui, modifica sau stinge un raport juridic, iar, în conformitate cu prevederile art. 1270 Cod civil, convențiile legale încheiate au putere de lege între părțile contractante, acestea dobândind drepturi și obligații pe care trebuie să le aducă la îndeplinire cu bună credință, în caz contrar fiind angajată răspunderea contractuală a acestora (conform art. 1170 Cod civil).

Conform art. 1516 alin. (2) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune interese, dacă i se cuvin să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligațiilor.

Potrivit art. 1527 alin. (1) Cod civil, creditorul poate cere întotdeauna ca debitorul să fie constrâns să execute obligația în natură, cu excepția cazului în care o asemenea executare este imposibilă. În cazul plății unei sume de bani, executarea silită în natură este întotdeauna posibilă.

Din interpretarea prevederilor legale mai sus menționate se deduce împrejurarea că pentru executarea silită în natură a obligațiilor contractuale este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unui contract valabil încheiat, neexecutarea totală sau parțială a obligațiilor contractuale de către una dintre părți, punerea în întârziere a debitorului, precum și lipsa unei cauze justificative de neexecutare.

În ceea ce privește condiția existenței unui contract valabil încheiat, instanța reține că reclamanta și întemeiat pretențiile pe contractul de mandat remunerat nr. 68946/23.03.2016 încheiat între părți și depus la dosarul cauzei la filele 193-196.

În legătură cu probarea neexecutării totale sau parțiale a obligațiilor contractuale de către pârâtă, reclamanta a făcut dovada nașterii în patrimoniul pârâtei a obligației de plată a onorariului în cuantum de 3438,47 lei, probând faptul că a inițiat anumite demersuri și a făcut anumite operațiuni în vederea recuperării debitului de la societatea SC MN SRL, îndeplinindu-și propriile obligații contractuale.

Având în vedere regula în materia obligațiilor de rezultat, în sensul că sarcina probei se împarte între creditor și debitor, după ce primul probează existența obligației ce incumbă debitorului, revine acestuia din urmă sarcina dovedirii executării ei. Or, în prezenta cauză, pârâta nu a produs niciun mijloc de probă relevant care să ateste neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor asumate de creditor în derularea contractului. Astfel, pârâta nu a contestat existența și întinderea datoriei sale, după cum nu a probat eventuala plată a onorariului, prin producerea chitanțelor liberatorii corespunzătoare. Deopotrivă, nu a opus reclamantei vreo excepție de executare a contractului sau de plată a serviciilor.

Referitor la cerința punerii în întârziere, instanța reține că, potrivit art. 1522 alin. (1) Cod civil, debitorul poate fi pus în întârziere printr-o notificare scrisă prin care creditorul îi solicită executarea obligației, fie prin cererea de chemare în judecată. Față de acestea, instanța reține că această condiție este îndeplinită în prezenta cauză, punerea în întârziere a pârâtei realizându-se prin înștiințarea de plată (fila 192).

De asemenea, pârâta nu a depus niciun înscris și nu a administrat nicio probă din care să rezulte că a executat în întregime și la termen obligațiile contractuale și nici existența unui caz exonerator de răspundere, fiind îndeplinită și cea de a patra condiție, aceea a lipsei unei cauze justificative de neexecutare.

Față de cele expuse, instanța, în temeiul art. 1527 Cod civil, va admite acest capăt de cerere și va dispune obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 3438,47 lei, cu titlu de contravaloare onorariu conform contract de mandat.

În raport de capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâtei la plata către reclamantă a daunelor moratorii în cuantum de 1% pe zi de întârziere, raportate la valoarea obiectului contractului de mandat, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 1530 Cod civil, creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației. Astfel, daunele-interese pe care instanța le poate acorda unui creditor în vederea acoperirii prejudiciului cauzat de neexecutarea prestației debitorului sunt daune-interese moratorii și daune-interese compensatorii.

Potrivit art. 1535 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până la momentul plății, în cuantumul convenit de către părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

Instanța reține că, în conformitate cu principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat de fapta ilicită, persoana păgubită este îndreptățită să pretindă atât repararea prejudiciului efectiv (*damnum emergens*), dar și beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*) ca urmare a faptei ilicite cauzatoare de prejudicii, care, în cazul obligațiilor bănești, este prezumat de legiuitor, în conformitate cu prev. art. 1535 Cod civil, la nivelul dobânzii legale.

Potrivit art. 1 Anexa 1 din Contractul de mandat nr.68946, se agreează de către mandant să plătească mandatarului cu titlu de onorariu pentru îndeplinirea obiectului acestui contract de mandat, un onorariu conform tabelului din pagina 2 a Anexei 1 la prezentul contract de mandat. Onorariul se va plăti în termen de maxim 3 zile calendaristice de la data la care obiectul contractului de mandat este îndeplinit de către mandatar, sub sancțiunea plății de daune moratorii și cominatorii în valoare de 1% pe zi de întârziere, raportată la valoarea obiectului contractului de mandat.

Procentul de onorariu se va aplica și asupra plăților făcute fracționat din totalul creanței datorate de debitor către mandant. Onorariul stabilit se va achita către Mandatar chiar și în cazurile în care între mandant și debitor creanțele se sting prin compensare, barter sau orice altă formă de stingere în natura sau prin echivalent a datoriilor.

Conform art. 1516 alin. (2) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune-interese, dacă i se cuvin să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligațiilor. Din analiza acestui text normativ rezultă că pentru angajarea răspunderii contractuale a pârâtei trebuie să fie îndeplinite mai multe condiții, respectiv să fim în prezența unei neexecutări a obligațiilor contractuale, această neexecutare să fie nejustificată, respectiv culpabilă, și pârâta să fie în întârziere.

Având în vedere că s-a constatat îndeplinirea condițiilor privitoare la neexecutarea unei obligații contractuale și a punerii în întârziere a pârâtei, rămâne de analizat numai condiția privitoare la caracterul nejustificat al neexecutării.

Cu privire la această ultimă condiție, instanța reține că, în conformitate cu prevederile art. 1548 Cod civil, culpa debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării.

În cauză, părțile au evaluat anticipat cuantumul daunelor-interese moratorii la valoarea de 1% pe zi întârziere, sub forma unei clauze penale (art. 1538 alin. (1) Cod civil), iar potrivit

art. 1539 Cod civil, în cazul în care clauza penală se prevede ca modalitate de stabilire anticipată a prejudiciilor rezultate din neexecutarea la termen a obligațiilor contractuale, aceasta se poate cumula cu executarea în natură a obligației (obligația de a da o sumă de bani fiind întotdeauna susceptibilă de executare în natură).

Având în vedere cele expuse, instanța reține că pârâta nu a făcut dovada executării obligațiilor asumate (plata în integralitate a onorariului, în baza contractului încheiat cu reclamanta) și nici nu a invocat vreo cauză exoneratoare de răspundere, constatându-se culpa acesteia în neexecutarea obligațiilor contractuale, instanța apreciază că se impune angajarea răspunderii contractuale a acesteia, motiv pentru care va admite și acest capăt de cerere și va obliga pârâta la plata către reclamantă a penalităților de întârziere în cuantum de 1% pe zi de întârziere raportate la valoarea obiectului contractului de mandat, calculate de la data scadenței și până la data plății integrale a sumei de 3438,47 lei.

Cu referire la solicitarea reclamantei de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 1032 alin. (1) și art. 452 Cod proc. civ., reținând culpa procesuală a pârâtei, care a căzut în pretenții și faptul că reclamanta a făcut dovada efectuării cheltuielilor de judecată constând în achitarea taxei de timbru, în cuantum de 200 de lei (fila 20).

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 453 Cod proc. civ, instanța va admite și această solicitare și va dispune obligarea pârâtei la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.”

Împotriva sentinței, pârâta SC GH SRL a formulat apel, solicitând admiterea căii de atac și respingerea cererii de valoare redusă.

În esență, apelanta a susținut că în mod eronat instanța de fond a reținut faptul că, fără justificare, nu și-a executat obligația contractuală și s-a aflat în întârziere.

A mai arătat că instanța de fond a pronunțat o hotărâre nelegală și netemeinică întrucât nu a avut în vedere Decizia nr.9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție conform căreia „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. 1 Cod Procedura Civilă, cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se poate face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urma.”

Redând din cuprinsul considerentelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, apelanta a arătat că instituțiile de credit (băncile), firmele de leasing sau orice alt creditor persoană juridică nu pot fi reprezentate convențional în demararea unui litigiu în instanță având drept scop recuperarea creanțelor sau în declanșarea procedurii de executare silită printr-o altă persoană juridică, respectiv firmă recuperatoare de creanțe, sau de către avocații sau consilierii acesteia din urmă, ținând cont de faptul că un contract de mandat între două firme este valabil doar în planul dreptului material nu și în planul dreptului procesual, o soluție contrară neavând niciun fundament legal.

Au mai fost invocate de către apelantă și prevederile art. 2018 din Cod civil și cele ale art. 2034 din același cod.

O altă critică a sentinței a vizat faptul că instanța de fond a reținut aplicarea daunelor moratorii în cuantum de 1% pe zi la valoarea debitului de recuperat de către mandatar și nu la valoarea onorariului stabilit potrivit contractului de mandat.

Prin întâmpinarea formulată, intimata-reclamantă SC IJ SRL a solicitat respingerea apelului ca nefondat și obligarea apelantei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

În esență, a apreciat ca neîntemeiat motivul de apel constând în neaplicarea Deciziei nr. 9/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, arătând în acest sens faptul că respectivul contract de mandat a fost încheiat la data de 23.05.2015, anterior Deciziei, că obiectul contractului a fost reprezentat de recuperarea unei creanțe, activitate care poate fi exercitată atât de către avocați, cât și de alte persoane, neexistând vreun impediment legal cum este în cazul activității de reprezentare și asistare în fața instanței de judecată.

S-a mai susținut că invocarea Deciziei 9/2016 cu trimitere la Legea 51/1995 este fundamentată pe o interpretare greșită a noțiunii de reprezentare, care, raportat la dispozițiile art. 2009 Cod civil, este de esență contractului de mandat. Raportat la înscrisurile anexate la dosarul de fond, se poate observa faptul că nu a încălcat nici limitele legale ale reprezentării, nici pe cele convenționale ale contractului.

Au fost invocate și parțial redată de către intimata-reclamantă decizii ale instanțelor de judecată în susținerea apărărilor formulate.

Cu privire la cel de-al doilea motiv de apel referitor la aplicarea dispozițiilor art. 2018 și art. 2034 Cod civil, intimata-reclamantă a arătat că, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul de fond, și-a îndeplinit obligațiile contractuale și a depus toate diligențele pentru aducerea la îndeplinire a mandatului ca un bun proprietar, apelanta-pârâtă fiind cea care a refuzat continuarea demersurilor de recuperare a creanței.

A mai susținut că în mod corect instanța de fond a reținut faptul că s-a făcut dovada punerii în întârziere a pârâtei, iar pârâta nu a contestat existența și întinderea datoriei și nu a probat plata onorariului datorat conform contractului de mandat.

II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Problema de drept pentru a cărei dezlegare este necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție derivă din stabilirea valorii obiectului unui contract de mandat remunerat, respectiv dacă această valoare este reprezentată de valoarea creanței în vederea recuperării căreia s-a încheiat contractul de mandat sau de valoarea remunerației mandatarului.

Motivele care susțin admisibilitatea sesizării

Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

- chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- existența unei chestiuni de drept, problema pusă în discuție trebuind să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

- chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

- chestiunea de drept să fie nouă;

- chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

Tribunalul apreciază că aceste condiții de admisibilitate sunt întrunite în legătură cu prezenta sesizare.

Astfel, se constată că litigiul în legătură cu care a fost formulată sesizarea este în curs de judecată, Tribunalul Buzău, investit cu calea de atac a apelului, urmând a soluționa cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 1033 alin. 3 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

Este îndeplinită și condiția referitoare la relația dintre dezlegarea ce urmează a fi dată chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei. Astfel, constituie o critică principală în calea de atac a apelului modalitatea în care prima instanță a făcut interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2009 și art. 1225 din Codul civil, reținând aplicarea daunelor moratorii în cuantum de 1% pe zi la valoarea debitului de recuperat de către mandatar în considerarea faptului că acesta reprezintă valoarea obiectului contractului de mandat.

Se constată a fi îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept solicitate a fi interpretată, care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Astfel, din verificările efectuate de către tribunal și din hotărârile judecătorești depuse la dosar reiese că stabilirea valorii obiectului unui contract de mandat remunerat are caracter de noutate, fiind supusă analizei instanțelor judecătorești începând cu anul 2019, cu excepția unei hotărâri singulare pronunțate anterior acestei perioade.

Problema de drept ce se solicită a fi dezlegată are un caracter real și serios, din hotărârile pronunțate în cauze similare, atașate la dosar, reieșind opinii divergente, întemeiate pe argumente derivând din interpretarea coroborată a acelorași texte de lege.

Mai arată tribunalul și faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și aceasta nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere al completului de judecată

Conform art. 2009 din Codul civil, „*Mandatul este contractul prin care o parte, numită mandatar, se obligă să încheie unul sau mai multe acte juridice pe seama celeilalte părți, numită mandant.*”

Conform art. 1225 alin. 1 din același Cod, „*Obiectul contractului îl reprezintă operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și altele asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale.*”

Din prevederile legale precitate reiese că obiectul contractului este reprezentat de operațiunea juridică a mandatului.

Operațiunea voită de către părțile contractante se concretizează în activitățile specifice asumate de către fiecare dintre acestea. În privința mandatarului, aceste activități îmbracă forma unor acte juridice încheiate pe seama mandantului, mandatarul prestând așadar un serviciu în beneficiul celeilalte părți.

În cazul unui mandat cu titlu oneros, în schimbul serviciului realizat, mandatarul este îndreptățit la o remunerație.

În cazul în care actele juridice realizate de către mandatar au ca scop recuperarea unor creanțe nu se poate pune semnul egalității între activitatea de recuperare a creanței și însăși creanța de recuperat, într-o atare ipoteză nemaiaflându-ne în prezența unui contract de mandat. Specificul contractului de mandat este dat, printre altele, de prestația mandatarului care se angajează să efectueze o serie de acte juridice în numele unei alte persoane, în conținutul acestei operațiuni regăsindu-se ca obiect al obligației caracteristice servicii, iar nu bunuri.

În opinia tribunalului, câtă vreme obiectul contractului de mandat privește serviciul de recuperare a creanței, iar nu însăși creanța, valoarea obiectului acestui contract nu poate fi decât cea agreată de către părți la nivelul remunerației stabilite de către părți în contract sau, în situația în care nu este determinată prin contract, stabilită potrivit legii, uzanțelor ori, în lipsă, după valoarea serviciilor prestate (art. 2010 alin. 2 Cod civil).

Punctul de vedere al părților

Apelanta-pârâtă SC GH SRL nu a formulat un punct de vedere.

Intimata-reclamantă SC IJ SRL a arătat că valoarea obiectului contractului de mandat, stabilită de părți la momentul încheierii contractului, a fost cea prevăzută în Anexa I pag. 2, ca fiind valoarea de 57789,47 lei (valoarea creanței de recuperat), iar prețul contractului/onorariul/remunerația a fost stabilită într-o cotă procentuală de 5%+TVA din valoarea obiectului contractului de mandat, respectiv din valoarea 57789,47 lei.

Contractul de mandat încheiat între intimata-reclamantă, în calitate de mandatar și pârâtă, în calitate de mandant, este un contract comercial, un contract de mandat special care are ca obiect acordarea unui mandat în vederea recuperării unei creanțe în folosul mandantului.

Conform dispozițiilor art. 2009 din Codul civil, contractul de mandat este acel act prin care o parte, numită mandatar, se obligă să încheie unul sau mai multe acte juridice pe seama

celeilalte părți, numită mandant, iar obiectul contractului este reprezentat de creanța de recuperat, valoarea obiectului contractului fiind valoarea creanței de recuperat.

Făcând o analiză a dispozițiilor art. 2009 Cod civil, prin raportare la specificul contractului de mandat încheiat între părți, al cărui obiect a fost, în mod expres, stabilit de acestea, conform clauzei de la art. 1 raportat la Anexa I pag. 2, ca fiind creanța de recuperat în sumă de 57789,47 lei și față de dispozițiile art.2010 alin. 2 Cod civil, rezultă faptul că nu se poate pune semnul egalității între valoarea obiectului contractului de mandat și valoarea onorariului/remunerăției mandatarului stabilită contractual

Totodată, s-a făcut trimitere și la studiul prezentat de dl. prof. univ. dr. Dan Chirică cu privire la aspectele privind deosebirea dintre obiectul contractului de mandat și remunerăția mandatarului, fiind redată paragrafe din cuprinsul respectivului studiu.

III. Suspendarea judecării

Având în vedere cele de mai sus, tribunalul urmează a admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept, va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă valoarea obiectului unui contract de mandat remunerat este reprezentată de valoarea creanței în vederea recuperării căreia s-a încheiat contractul de mandat sau de valoarea remunerăției mandatarului” și va suspenda judecata apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Se vor atașa prezentei încheieri, în vederea înaintării către Înalta Curte de Casație și Justiție, sentința civilă nr. 640/18.02.2021 pronunțată de Judecătoria Buzău în prezenta cauză, cererea de apel formulată de SC GH SRL, întâmpinarea la apel formulată de SC IJ SRL, precum și cererea formulată de aceasta de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, contractul de mandat încheiat între părți cu anexe, hotărârile judecătorești pronunțate în cauze similare celei prezente, depuse la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE :

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă valoarea obiectului unui contract de mandat remunerat este reprezentată de valoarea creanței în vederea recuperării căreia s-a încheiat contractul de mandat sau de valoarea remunerăției mandatarului”.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.pr. civ. suspendă judecata apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18.01.2022.

Președinte,
ABX

Judecător,
CDZ

Grefier,
XY

Red. Tehnored. jud. ABX
4 Ex./29.03.2022